

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964131152/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Jes. Gjem denne Kirne! 87
Men kom nu, Død, herfrem!
Sul. Den Aften-Sterne
Er meget angenem.
Jes. Vil du saa gjerne?
Sul. Ja til min Brudgom hiem.
Jes. Kan du &c. &c.

3.

Jes. Pak da kun sammen,
Og hold din Himmelfart!
Sul. Ja Amen, Amen,
Kom søde JEsu snart!
Jes. Den Vej har Ende,
Hvorpaa du tit har grædt.
Sul. Nu kan jeg kiende,
At den er kort og let.
Jes. Engle for Thronen
Skal føre dig i Nat.
Sul. Paa Jubel-Tonen
Jeg lystig lager fat.
Jes. Saa faaar du Kronen.
Sul. Den est du selv, min Skat!
Jes. Pak da kun &c. &c.

Nr. 349. - LXVI.

I.

Hvad er det godt at lande
I Himlens søde Havn,
Fra Verdens vilde Strande, 88
Fra fremmet Land og Stavn;

kalder Jesus i 1,9 kristenlivets *Kjerne*, som det gælder om at gemme. — 2, 10-12: Da Jesus kalder døden frem, er det for Sulamith kun at se den skønne *Aften-Sterne*; *angenen*] dejlig. — 3, 1: *pak sammen*] pak ind, gør dig rejsebered. — 3, 3-4: Joh. Ab. 22, 20. — 3, 7-8: Ved rejsens slutning ses det, at vejen i virkeligheden kun har været kort og let. — 3, 9-10: Lk. 16, 22; *for Thronen*] frem for tronen. — 3, 12: *lystig*] frydefuld. — 3, 13: Joh. Ab. 2, 10.
Nr. 349 — LXVI. Original. — 1, 1; 2, 1; 3, 1: *hvad*] hvor. — 1, 4: *Stavn*] holdg.

Fra Røver-Nest til Engle-Fest,
Fra Svine-Egn til Faders Favn!
Hvad er det godt at lande
I Himlens søde Havn,
I Brudgoms Skiød, fra Striid og Slød,
Ja alt, hvad har af Sorrig Navn!
Hvad er det godt at lande
I Himlens søde Havn!

2.

Hvad er det sødt at smage,
Hvad Huuset der formaaer,
Sin Arv blant dem at tage,
Som hist for Thronen staaer!
Ja, ja! at see i sær de Tre
Personer, alting overgaaer.
Hvad er det sødt at smage,
Hvad Huuset der formaaer!
O Herlighed, som ingen veed,
Før han de søde Grændser naer.
Hvad er det sødt at smage,
Hvad Huuset der formaaer!

3.

Hvad er det stort at prange
Med Livets Brude-Krands;
Og see, hvad Skat saa mange
Guds Helgen' faaer til Mands;
89 At høre Lyd af Engle-Fryd,
Som overstiger Sind og Sands.
Hvad er det stort at prange
Med Livets Brude-Krands,
At sidde der, Guds Søn saa nær,

1, 3: *Røver-Nest*] røverrede, reverkule. — 1, 6: Den fortabte søn vogtede svin i det fremmede land, inden han kom tilbage til sin fader, Lk. 15, 15-20. — 1, 10: *ja alt*] ja fra alt. — 2, 2: *formaaer*] har at byde på. — 2, 3: *sin Arv*] saligheden, Ap. G. 20, 32; 1. Pet. 1, 4. — 2, 4: Joh. Ab. 7, 9. — 2, 5-6: jfr. nr. 71, 7, 1-3. — 2, 5: i sær] navnlig. — 2, 10: *Grændser*] mellem tiden og evigheden. — 3, 1: *prange*] træde strålende frem. — 3, 3-4: *saa mange* hører til *Guds Helgen'*. — 3, 4: til *Mands*] hver især. — 3, 9: Joh. Ab. 3, 21.

I saa utroelig Himmel-Glands,
Hvad er det stort at prange
Med Livets Brude-Krands!

Nr. 350. - LXVII.

1.

Her op ad, I Døde,
For Retten at møde!
Saa kommer vor Dømmet i Himlens Skye,
Hvad vil I da sige,
Som hade hans Rige,
Og søge bag Bøge og Biergene Lye?
Men Zion! hvad Lyst
Vil dette i Bryst.
Ej gjøre at høre din Kærestes Røst!
Naar han dig vil skænke,
Hvad ingen kan tænke,
Meddele dig hele af Saligheds Høst.
Saa sær ham kjær
En Gæst du est.
Hvor vrimle
Guds Himle
Da mod dig med Harpe-Lyd.
Eja! til Lykke 90
Med Brudgom og Smykke
Af gyldene Stykke,
Med Ævigheds Fryd.

Nr. 350 -- LXVII. Original. -- 1, 1-2: Joh. 5, 28-29. -- 1, 3: ML 24, 50. -- 1, 6: bug *Biergene* søger de ugudelige ly. Joh. Ab. 6, 15-16; Brorson har tilføjet det danske *bag Bøge*, vel for rimets skyld. -- 1, 7: Zion] menigheden eller måske kristen-sjælen, hvad der kunne passe særlig godt til din *Kæreste* i 1, 9; om denne brug af *Zion* se under nr. 81, 12, 1; 208, 9, 3; 322, 2, 9. -- 1, 9: din *Kæreste*] ældre over-sættelsers udtryk om brudgommen i Højs. 2, 16; 6, 7 o. fl. (nu *aven*). -- 1, 12: *helt af Saligheds Høst*] af hører måske til *Salighed*. jfr. nr. 72, 11, 1: *altselig est du, GUD*; i nr. 342, 1, 5 har vi *af heel*. -- 1, 13-14: sær] vist adverbium til *kær*: en gæst, der er ham så særlig kjær. -- 1, 17: Joh. Ab. 5, 8; 14, 2; 15, 2. -- 1, 20: *gyldene Stykke*] gyldenstykke, guldindvirket silketøj, vel om kongelig dragt.